

2. Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
- b) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
- c) when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
- d) when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
- e) when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.

3. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

5. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

2. Enhver part kan ligeledes sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i konventionen anførte forbrydelser:

- a) når forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i konventionens artikel 1 anført forbrydelse blev begået på den pågældende parts område eller mod en statsborger fra den pågældende part,
- b) når forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i konventionens artikel 1 anført forbrydelse blev begået mod stats- eller regeringsfaciliteter i udlandet tilhørende den pågældende part, herunder den pågældende parts diplomatiske eller konsulære lokaler,
- c) når forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i konventionens artikel 1 anført forbrydelse blev begået i et forsøg på at tvinge den pågældende part til at foretage eller undlade at foretage en bestemt handling,
- d) når forbrydelsen begås af en statsløs person, som har fast bopæl på den pågældende parts område,
- e) når forbrydelsen begås ombord på et fly, der drives af den pågældende parts regeringsmyndigheder.

3. Enhver part skal træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at fastsætte, at den har straffemyndighed med hensyn til de i konventionen anførte forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på dens område, og den ikke udleverer den pågældende til en part, hvis straffemyndighed er baseret på en jurisdiktionsregel, der ligeledes eksisterer i den anmodede parts ret.

4. Denne konvention udelukker ikke straffemyndighed udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.

5. Når mere end en part påberåber sig straffemyndighed med hensyn til en formodet forbrydelse i henhold til denne konvention, skal de berørte parter, hvor det findes passende, rådføre sig med hinanden for at beslutte, hvis straffemyndighed er mest hensigtsmæssig med henblik på retsforfølgning.